

Alenka Spacal

DOLGINASTI DOLGČAS

Liki

ŠOJA

VRANA

ČIŽEK

ŽABA

ČRV

ČRIČEK

DOLGČAS

Opombe avtorice

Besedilo spodbuja k razmisleku o premagovanju dolgčasa in slabih misli s pomočjo igre in kreativnosti. Dolgčas je najprej neviden in nastopa samo kot glas iz ozadja. Viden je šele na koncu, ko se začne spreminjati v bel list papirja in postane slika. Na vseh tistih mestih v besedilu, kjer Dolgčas nastopa kot oseba, je pisan z veliko začetnico.

Povzetek

V lutkovni igri za otroke *Dolginasti Dolgčas* se živali spopadejo z Dolgčasom, ki je personificiran, lomasti po gozdu in jim krade igre. V prvem prizoru nastopa najprej šoja, ki se krega in krili okrog sebe s perutmi ter žene stran slabe misli. Vrana ji svetuje dobro voljo in jo poskuša razvedriti s kratkočasnimi govoricami, ki jih je slišala na sejmu. A čenče šoja še bolj razjezijo. Tudi do tekmovanja v ptičjem petju ji ni. V naslednjem prizoru poskuša čižek zdolgočasenega črva zamotiti z igranjem. Predlaga mu vrsto različnih iger, a črv, ki je podoben malemu, vsega naveličanemu otroku, zavrača vse po vrsti. Pridruži se jima čriček, ki iz besedne igre »preganjanje dolgčasa« sproži pravo akcijo zasledovanja Dolgčasa. Čričkov opis dolginastega Dolgčasa končno zbudi zanimanje tudi pri črvu. Čeprav se Dolgčasa ne vidi, ker je prozoren, ga začnejo čižek, čriček in črv loviti po gozdu. V tretjem prizoru jim na pomoč priskoči žaba, ki je z Dolgčasom doživela neprijetno pripetijo ob knjigah. Ko živali ugotovijo, da se Dolgčas boji vsega, kar je vezano na kulturo, se spravijo nadenj s čopiči, peresi, svinčniki in z violinskim lokom. V četrtem prizoru se jim s petjem pridružita tudi šoja in vrana. Dolgčas, ki se neznansko boji knjig, glasbe in barv, uspejo živali

naposled le premagati s petjem, igranjem in slikanjem. Na koncu je Dolgčas spremenjen v sliko. Črv se več ne dolgočasi, ampak navdušeno slika, medtem ko drugi pojejo. Skupaj z Dolgčasom so iz gozda pregnane tudi vse slabe misli.

Starostna stopnja

5+

1. slika

NA ROBU GOZDA

- ŠOJA *se krega in krili okrog sebe s perutmi:*
Šrra, šrra, naj vse negativno odvihra!
Šrre, šrre, naj vse slabo stran gre!
Šrris, šrris, naj vse grozne misli raztrga ris!
- VRANA: Kra, kra, kaj se kregaš? Koga stran podiš?
- ČIŽEK: Zakaj tak vik in krik?
- ŽABA: Rega, rega, kvak, kvak, kaj se vendar greste?
- ČIŽEK Šoja suva, s krili maha v vse smeri, po zraku krili, a ne poleti. In prav nič nam ne odgovori.
- ŠOJA: Šrre, šrre, naj me to več ne žre!
- ČIŽEK: Poglej jo, saj samo kriči!
- VRANA: Kaj se huduješ, šoja?
- ŠOJA: Slabe misli ženem stran.
- VRANA: Najbolje jih preženeš z dobrimi mislimi.
- ŠOJA: A kako do njih?
- VRANA: Bodi dobre volje.
- ŠOJA: To bi že bila, ko bi lahko, a kaj, ko ne gre kar tako.
- VRANA: Seveda gre. Samo odločiti se moraš.
- ŠOJA: Ne pomaga. Slabe misli so močnejše in se vedno spet priplazijo nazaj. Prištulijo se, tudi če jih nočeš. Kar same se pritihotapijo. Prilezejo ti skozi špranje v glavi.
- VRANA: Ti jim to dovoliš. Raje si prikliči bolj vesele misli.
- ŠOJA: A kako?
- VRANA: Bodi srečna in vesela.
- ŠOJA: To vendar ni lahko! Razpoloženja ne moreš priklicati s pritiskom na gumb. Veselje ni dvigalo, kjer pritisneš na dvojko in te odpelje v drugo nadstropje. Sreča ni luč, ki se prižge s stikalom.
- VRANA: Sama si moraš ustvariti namišljeni gumb.
- ŠOJA: Pomagaj mi, pametna vrana. Razveseli me ti, če znaš!

VRANA: Seveda, saj prav zato smo na svetu prijateljice. Poslušaj, kaj sem slišala včeraj. Bila sem na ptičjem sejmu, kjer sem kupila nekaj živeža in nekaj obleke. Dobila sem tudi eno presto za povrh.

ŠOJA: Kaj ne poveš ...

VRANA: Na sejmu sem srečala veliko ptic. In kaj vse tam izveš ...

ŠOJA: Kaj le?

VRANA: Drozg je zadnjič prodajal želode s kopicami, ki so bili dvakrat dražji od tistih brez kopic. Zaslužil je celo premoženje, čeprav želodov ni sam nabral, ampak jih je izmaknil iz smrdokavrine shrambe. Ga je že naznanila krokarku. Sraka naj bi razsodila spor.

ŠOJA: No, to že ni vesela novica.

VRANA: Ampak to še ni vse! Poslušaj naprej ... Drozg si je z zlatimi novci kupil že zgrajeno gnezdo. Videti je bilo kot prava graščina, pravijo tisti, ki so leteli tam mimo.

ŠOJA: Me ne zanima preveč.

VRANA: Ampak, poslušaj, kako se je končalo. Ko je prvo noč spal v svojem imenitnem domu, se je razbohotila strašna nevihta. Treskalo je in grmelo. Potem je udarila strela prav v drevo z drozgovim gnezdrom. Zdaj ni več ne drevesa ne gnezda ne drozga.

ŠOJA: Vsak prevarant je na svoj način kaznovan, šrra, šrra! Ampak to je grozna novica! Zmenili sva se, da me razveseliš.

VRANA: Slišala sem še marsikaj ... Govori se, da je kukavica odnesla eno svoje jajce v črnoglavkino gnezdo. Črnoglavka ga je pridno grela in potem se je zvalilo dete. Zdaj se vsi sprašujejo, če je mladič črnoglavkin ali kukavičji sin. Kaj misliš o tem ti?

ŠOJA: Nič ne mislim.

VRANA: Marsikdo obsoja kukavico, ker je podtahnila jajce črnoglavki. Ampak ni vsaka ptica za valjenje. Nekateri

ptiči mislijo, da bi morala biti vsaka ptica mama.

ŠOJA: Zmenili sva se, da mi poveš kaj veselega, šrre, šrre!

VRANA: Saj, saj ... Veselo novico hranim za konec.

ŠOJA: No, da slišim ...

VRANA: Popoldne prirejamo tekmovanje v ptičjem petju, kra, kra!

ŠOJA: Tudi to se mi ne zdi vesela novica. Ne maram tekmovanj. Tam merijo, štejejo, točkujejo, primerjajo in razvrščajo. Daj no, kako lahko izmeriš petje?

VRANA: Za to bo poskrbela ptičja žirija. Delile se bodo nagrade za različne zvrsti petja.

ŠOJA: Eh, nagrade. Saj vem kako to gre, šrre, šrre ... malo tebi, malo meni ...

VRANA: Kaj se mrgodiš, šoja? Moraš priti! Podeljene bodo plakete, priznanja, odlikovanja, medalje, kolajne, diplome in posebne pohvale žirije.

ŠOJA *zavrešči*: Kakšne nagrade! Le tišine bi! Preveč govoriš.

VRANA: Hotela sem te spraviti v dobro voljo.

ŠOJA: S takšnimi čenčami že ne! Vidiš, zaradi takšnih kot si ti, me glava boli!

VRANA: Poskusila sem te kratkočasiti.

ŠOJA: A si me uspela samo dolgočasiti. *Se še glasneje dere*:
Šrra, šrra, naj vse negativno odvihra!
Šrre, šrre, naj vse slabo stran gre!
Šrris, šrris, naj vse grozne misli raztrga ris!

2. slika

POD ČEŠNJO

- ČRV *med lezenjem iz češnje:* Kakšen hrup! To te lahko spravi naravnost v obup! Kaj se tako glasno dereš, šoja?!
- ŠOJA: Šojarim lahko tako glasno, kot sama hočem. Ti, mali črv, mi že ne boš očital dretja! Šrre, šrre, šrre!
- ČRV: Če si me pa zbudila!
- ŠOJA: Kaj pa spiš sredi dneva, lenoba črvja!
- ČRV: Spim lahko, kadar sam hočem! Imel sem počitek po češnjevem kosilu.
- ŠOJA: Pokakam se na tvoje kosilo!
- Glasba.*
- ČIŽEK song 1:** ***Rdeče češnje hrustat grem,
kljunček rumen široko odprem!
Hrustavke debele,
zame so ravno prav pordele.
Že letim, že hitim,
slastne malice se veselim!***
- ČRV *na vse pretege zeha:* Aaaaah ...
- ČIŽEK: Hej, črv, iz češnje lezeš in tako zdolgočaseno zehaš.
- ČRV: Aaaaah ... Zehaaam kot zehaaam. Dolgčas mi je pač.
- ČIŽEK: Res ti je dolgčas? Kako je to mogoče? Bodi vesel, da si se lahko pravkar do sitega najedel tako imenitnih češenj!
- ČRV: Saj se ne pritožujem nad lakoto, ampak nad dolgim časom.
- ČIŽEK: Veš, črv, čas je tako dolg, kot si ga sam raztegneš.
- ČRV: Joj, kako si ti pameten! To me šele dolgočasi.
- ČIŽEK: Ne razumem, kako ti je lahko dolgčas na tak zabaven dan. Nekateri so šli danes v gledališče, drugi v galerijo ali v knjižnico.
- ČRV: Dolgčas mi je pač, ker ne vem, kaj bi počel.
- ČIŽEK: Pojdiva se igrat!

ČRV: Ah, igranje je nekaj najbolj dolgočasnega!

ČIŽEK: Mogoče se še nisi šel pravih iger.

ČRV: Vse sem se že šel!

ČIŽEK *izza debla*: Se greva skrivanje?

ČRV: To je dolgočasna igra. Vsi se ti skrijejo pred nosom in potem nikogar ne najdeš. Ne grem se skrivanja!

ČIŽEK *maha z ruto*: Se greva raje slepe miši?

ČRV: To je še bolj dolgočasna igra. Zavežejo ti robec čez oči in potem moraš miže loviti druge. To je brez veze.

ČIŽEK: Ne pa ni! Tako se učiš gledati v temi. Lahko pa se greva ristanč.

ČRV: Ne. Sam ne morem skakati, a preden prilezem z enega polja do drugega, se dolgčas že razleze čez vse. Ne grem se ristanca!

ČIŽEK: Kaj pa gnilo jajce?

ČRV: To je najbolj dolgočasna igra in tako ali tako se je ne moreva iti, ker sva samo dva.

ČIŽEK: Saj lahko vprašava še šojo in vrano, če se gresta z nama.

ČRV: Ne, šoja se preveč dere, vrana pa se dela še bolj pametno kot ti. In nočem se iti ničesar gnilega.

ČIŽEK: Saj to je samo igra, ki se ji tako reče.

ČRV: Ja, ampak gnila igra. Dovolj mi je gnilobe za danes. Prej sem že naletel na eno gnilo češnjo. Fej in fuj, sem moral še pol ure pljuvati ven gnilobo. Še zdaj mi smrdi iz ust.

ČIŽEK: Gnilo jajce je nekaj čisto drugega.

ČRV: Nočem gnilega jajca! Saj ti pravim, da se nočem iti ničesar gnilega.

ČIŽEK: Potem se greva lahko uganjevanje živali in rastlin.

ČRV: To je še bolj dolgočasno, kot če bi šel v šolo!

ČIŽEK: No, in kaj bi se šel ti?

ČRV: Nič se ne bi šel. Saj ti pravim, da je igranje dolgočasno.

ČIŽEK: Mogoče se nisi nikoli igral s pravimi prijateljicami ali

prijatelji.

ČRV: Sploh nimam prijateljev, ker se mi zdi prijateljevanje dolgočasno.

ČIŽEK: Ampak ob prijateljicah lahko spoznaš najboljše igre.

ČRV: Ni mi ne do prijateljic in ne do igranja!

ČIŽEK: Škoda. Prijateljice in prijatelji te lahko razveselijo, potolažijo in preženejo dolgčas.

ČRIČEK: Kaj se pa vidva tako prepirata?

ČIŽEK: Nič se ne prepirava, ampak preganjava dolgčas.

ČRIČEK: Dolgčas preganjata? Bravo, bravo, saj vama je že skoraj uspelo!

ČIŽEK: Kako to misliš?

ČRIČEK: Ravno kar sem ga videl, kako je bežal tukaj mimo. Tako se mu je mudilo, da se ni niti oblekel. V samih spodnjih hlačah je bežal. In bos je bil. Sem se prav spraševal, kdo mu jo je tako podkuril.

ČRV: Kaj Dolgčas je oseba?

ČRIČEK: Lahko bi se tako reklo. Dolgčas je na nek način oseba od osebe, ki ji je dolgčas.

ČRV: In ti ga poznaš?

ČRIČEK: No, osebno ga ne poznam, a sem veliko slišal o njem. Videl sem ga samo od daleč in prav nič mi ni bil všeč s tistim svojim pepelnato sivim obrazom. Ne bi se družil z njim.

ČRV: Jaz pa bi ga prav rad srečal v živo. Kakšen praviš, da je videti?

ČRIČEK: Dolgčas je dolg, pravi dolgin. Vleče se od včeraj do jutri.

ČRV: Res?

ČRIČEK: Čista resnica! Višji je od žirafe. Visok je vse do vrha dreves v tem gozdu. In zelo suh je. Kaj suh, tenek je, tenek kot rezanec.

ČIŽEK: In brezbarven je. Pravzaprav je ves nekako prosojen. Lahko vidiš skozenj.

ČRIČEK: Lomasti po gozdu in nam krade igre.
ČRV: Kako krade igre?
ČRIČEK: Vse tako začara, da ni nikomur več do igranja.
ČRV: Res?
ČIŽEK: Saj sam veš. Zato ga moramo čimprej pregnati iz našega gozda!
ČRIČEK: Enkrat za vselej ga moramo spoditi od tod!
ČRV: Je mogoče Dolgčas še kje videti?
ČRIČEK: Če pohitimo, ga mogoče še ulovimo.
ČRV: Pojdimo in ujemimo Dolgčas!
ČRIČEK: Čížek, najbolje, da ti letiš po nebu in nama z višine kažeš pravo smer, midva s črvom pa bova Dolgčasu sledila po zemlji.

Glasba.

ČIŽEK, ČRIČEK, ČRV song 2:

***Lezemo, stopicljamo in letimo,
Dolgčasu sledimo.
To je prava sled!
Teško se bo izmazal tisti,
ki nam igre krade in je bled!***

3. slika V GOZDU

- ČRV: To lezenje po zemlji je tudi dolgočasno!
- ČRIČEK: Zdrži še malo, saj smo že čisto blizu Dolgčasa.
- ČIŽEK z drevesa: Res je, Dolgčas je tik pred nami!
- ČRV: Ampak kje? Jaz ga ne vidim.
- ČIŽEK: Ne vidiš ga zato, ker je prozoren in se vidi skozenj.
- ČRV: Ampak kako ga potem ti vidiš?
- ČIŽEK: Gledam, kaj dela. Poglejta, ravnokar se je zaletel v tisto bukovo vejo! *Z drevesa pred njimi se kar sama odlomi veja in pade na tla.* Ta Dolgčas nič ne gleda, kod hodi. In zdaj si ravnokar gladi buško.
- ČRV: Kako pa vidiš, da si gladi buško, če je prozorna? Jaz nič ne vidim.
- ČIŽEK: No, saj Dolgčas ni čisto prozoren. Z višine ga vidim kot nekakšen megličasti stvor.
- ČRV: Lahko je tebi, čižek, ko letiš! Vzemi me s sabo gor, da bom letel in gledal skupaj s tabo!
- ČIŽEK: Prav, črv, kar zlezi na moj hrbet.
- ČIŽEK s perutjo pomaga črvu, da se povzpne nanj.
- ČRV: Oooo, to pa je nekaj! Fijuuu! Že letiiim!
- Glasba.*

ČRIČEK, ČIŽEK, ČRV song 3:

***Gremo, hitimo, pojdimo,
Dolgčas preženimo,
v črno luknjo ga spodimo!
S pesmijo in glasbo mu zagodemo prav glasno!
Brez Dolgčasa bo krasno
in vsem bo jasno,
da je življenje lepše,
če ga živimo kratkočasno!***

- ŽABA: Kvak, kvak, kam tako hitite? Rega, rega, kam tako

drvite?

ČRIČEK: Dolgčas preganjamo.

ŽABA: Dolgčas preganjate? Kar, kar, kvak, kvak! In preženite ga iz našega gozda enkrat za vselej! Veste kaj, pomagala vam ga bom pregnati! Nikdar več ga nočem videti, rega, rega, kvak, kvak!

ČIŽEK: Žaba, tebe je pa Dolgčas pošteno razjezil.

ŽABA: Nič kaj pošteno ni bilo, ampak naravnost prevarantsko, kvak, kvak.

ČRIČEK: Vidim. Vsa besna si.

ŽABA: Kaj ne bi bila, rega, rega! Dolgčas je prišel nenapovedan k meni na obisk. In to ravno takrat, ko sem se namenila brati.

ČRV: Je bral skupaj s tabo?

ŽABA: Kje pa! Saj vendar veš, kako se Dolgčas boji knjig, kvak, kvak!

ČRV: Sem slišal, ja. Kaj sta pa potem počela?

ŽABA: Srkala sva čaj in grizljala pehtranove piškote, rega, rega, kvak, kvak.

ČIŽEK: O, saj potem sta se imela super!

ŽABA: Kje neki, kvak, kvak! Želela sem si, da bi prijetno kramljala in malo skupaj poregljala, a mi je začel govoriti same dolgočasne zadeve, ki niso imele ne repa ne glave. Dolgčas je dolgovezil in dolgovezil s tistimi svojimi dooolgimi stavki, s katerimi ni v resnici ničesar povedal.

ČRIČEK: In Dolgčas sploh ni opazil, da te dolgočasi.

ŽABA: Ne, seveda ni ničesar opazil, kvak, kvak. Meni je šlo vse bolj na zehanje in potem nisem mogla več držati ust zaprtih. Saj veš, ko zehaš, se ti usta kar sama odpirajo in jaz sem zeehaaala in zeehaaala in nič več nisem govorila, rega, rega.

ČRV: Joj, nehaj zdaj kazati, kako si zehala, ker gre meni spet na zeehaaanje. Aaaah ...

ČRIČEK: Aaaah, aah, ah, ja zehanje je res nalezljivo.

ČIŽEK: In kako si se ga potem rešila?

ŽABA: Prav nič enostavno. Malo sem že skoraj zakinkala, kvak, kvak. Glava mi je kar sama padla navzdol.

ČIŽEK: In Dolgčas ni še vedno ničesar opazil.

ŽABA: Seveda ne, rega, rega, ker nima nobenega občutka za druge, kvak, kvak. In potem se je zgodilo tisto najbolj strašno ...

ČRIČEK: Kaj le?

ŽABA: Na moji omarici je zatipal knjigo in v strahu zavpil. Začel se je tako tresti, da se mu je čaj polil.

ČRV: To bi pa res rad videl!

ŽABA: Raje ne, rega, rega! Prav nič zabavno ni bilo, kvak, kvak. No, Dolgčasu je že bilo zabavno, saj je začel naokrog škropiti s čajem in naenkrat je bilo vse mokro, rega, rega, mokro. Mokre so bile tudi knjige na knjižnih policah in nisem ga več mogla zaustaviti, kvak, kvak.

ČIŽEK: Ampak to je res nenavadno. Dolgčas se boji knjig bolj kot česarkoli. Če mu knjigo pokažeš samo od daleč, jo takoj ucvre.

ŽABA: Mogoče ga je bilo strah samo ob prvi knjigi, potem se je falot opogumil in svoj strah spremenil v uničevanje. Rega, rega, joj, prejoj!

ČRIČEK: Če se še vedno tako boji knjig, bi ga lahko pregnali s pomočjo slikanic.

ČRV: Lahko bi ga ujeli in zaprli v knjižnico, hi, hi. *Se privoščljivo smeji.*

ČRIČEK: Ja, za Dolgčas bi bila to res najhujša kazen. A se bojim, da to ne bi bilo dobro za bralke in bralce, ki bi prišli v knjižnico po knjige. Dolgčas se zna včasih razlesti čez vse svoje meje, tako da se naseli še v telesa drugih.

ŽABA: A misliš da postane podoben nalezljivim boleznim?

ČRIČEK: Ja, kot nekakšen virus. Se mi zdi, da je malo napadel že

našega črva.

ČRV: Mene že ne!

ČIŽEK: Zdaj ne, res si že bolje, ampak kar spomni se, kakšen si bil še malo nazaj, ko sva se srečala.

ČRV: Kakšen? Bil sem prav tak kot zdaj! Nisem imel ne temperature in ne izpuščajev.

ČIŽEK: To res ne. Nisi bil bolan. Bil si ves zdolgočasen, kar je nekako podobno bolezn. Zdolgočaseno si zehal in ni se ti ljubilo niti igrati. Vse, kar sem ti predlagal, se ti je zdelo dolgočasno in brezveze.

ČRV *nerodno*: No, ja ... ampak ... če pa ...

ČRIČEK: In zato Dolgčasa ne smemo zapreti v prostore, kjer bi se dolgega časa lahko našli vsi, ki radi berejo.

ŽABA: Imaš prav, kvak, kvak, na vse pretege moramo paziti, da se po našem gozdu ne razleze virus dolgočazitisa.

ČRIČEK: Obstaja še nekaj, kar zagotovo prežene dolgočazitisne klice. Opazil sem, da se Dolgčas enako kot knjig boji tudi violin. Ne prenaša glasbe. Sam ga včasih podim z igranjem na violino. Takole: ... *Čriček začne igrati na violino.*

ČRV: Potem tecimo za njim z violinskim lokom!

ČRIČEK: In s čopiči!

ČIŽEK: In s peresi!

ŽABA: In s svinčniki!

Glasba.

ČIŽEK suče pero, kot da bi imel meč, ŽABA svinčnik, ČRV čopič in ČRIČEK violinski lok. Mečujejo se proti nevidnemu sovražniku, DOLGČASU. ŽABA krili tudi s knjigo v roki in jo uporablja kot ščit.

ČRIČEK, ČIŽEK, ČRV, ŽABA song 4:

***Sučemo naše meče,
da se kar iskreče,
za Dolgčas tu ni več sreče!
Šviga-švaga violinski lok,***

Dolgčas stisnimo v kot!

S pesmijo in glasbo mu zagodemo prav glasno!

ČRIČEK: ***Čri, čri, čri, naj se Dolgčas razbeži!***

VSI: ***S pesmijo in glasbo mu zagodemo prav glasno!***

ČIŽEK: ***Čiž, čiž, čiž, čez Dolgčas bomo naredili križ!***

VSI: ***S pesmijo in glasbo mu zagodemo prav glasno!***

ČRV: ***Čr, čr, čr, zdaj bo Dolgčas kar umrl!***

VSI: ***S pesmijo in glasbo mu zagodemo prav glasno!***

ŽABA: ***Rega, rega, zdaj Dolgčas ne bo več naša nadlega!***

VSI: ***S pesmijo in glasbo mu zagodemo prav glasno!***

ČIŽEK: Glejte, kako se Dolgčas boji glasbe in petja!

ČRIČEK: Ja, ves se trese.

ČRV: Kako veš, da se trese?

ČIŽEK: Tja poglej, k tistemu drevesu, h kateremu se stiska Dolgčas. Kaj ne vidiš, kaj dela z njim?

Vidi se drevo, na katerem se tresejo veje in listi, kot da bi pihal sunkovit veter.

Še vedno se sliši glasba.

ČIŽEK: Res je, Dolgčas vse bolj trepeče. Zanj tu ni več sreče.

DOLGČAS *kot glas iz ozadja:* Nehajte, nehajte!

ČIŽEK: Mi ne bomo nič nehali. Pojemo in plešemo lahko kolikor hočemo.

DOLGČAS *vse bolj nemočno:* Nehajte, prosim! Konec me bo!

ČRV: Ti, nehaj! Nehaj nas že enkrat dolgočasiti.

DOLGČAS: Nikoli več vas ne bom dolgočasil, obljubim, samo nehajte peti in igrati!

4. slika

ŠE VEDNO V GOZDU

- VRANA: Kra, kra, kaj se pa greste?
- ŠOJA: Šrra, šrra, kaj takšno je tekmovanje v petju?
- ČIŽEK: Lahko bi se tako reklo.
- ŠOJA: Saj sem vedno govorila, da so tekmovanja ena navadna kregarija, šrra, šrra.
- ČRIČEK: Mi se med sabo ne kregamo. Samo Dolgčas preganjamo.
- ŽABA: Zdaj smo ga že skoraj pregnali, rega, rega, kvak, kvak.
- ČRV: In skoraj smo ga tudi že pokončali.
- ŠOJA: Sem mislila, da tekmujete.
- ČIŽEK: Saj sem rekel, da bi se temu lahko tako reklo.
- ČRV: A potem je to tekmovanje v premagovanju Dolgčasa?
- ČRIČEK: Če je petje premagovanje Dolgčasa, potem bi lahko rekli, da tekmujemo v petju in v premagovanju Dolgčasa.
- ČIŽEK: Šoja in vrana, lahko se nam pridružita, da s skupnimi močni dokončno premagamo Dolgčas.
- ŠOJA: Šrre, šrre, meni Dolgčas prav nič na živce ne gre!
- VRANA: Prej si govorila drugače.
- ŠOJA: Če sem pa morala poslušati tvoje trače!
- ČRV: Šoja, kaj tebe Dolgčas res ni nikoli napadel?
- ŠOJA: Šrre, šrre, saj sem ti povedala, da ne.
- ČRIČEK: Vrana in ti se tudi nikoli ne dolgočasiš?
- VRANA: Kra, kra, pri meni Dolgčas tudi ni doma. Dolgočasijo se tisti, ki imajo vsega preveč.
- ŽABA: Ampak vseeno nam lahko pomagata s petjem pregnati Dolgčas iz našega gozda.
- ŠOJA: In potem si mislite med sabo razdeliti tudi nagrade, priznanja in posebne listine za zasluge?
- ČIŽEK: Eh, kakšna priznanja neki! Za nas bo največja nagrada, če bomo lahko nemoteno brali, pisali, risali, slikali, peli,

muzicirali, plesali in igrali.

ŠOJA: Prav, potem vam bova pomagali. *ŠOJA in VRANA se začneta glasno dreti:*

Šrra, šrra, kra, kra, naj Dolgčas iz našega gozda odvihra!

Šrre, šree, kre, kre, naj Dolgčas stran gre!

Šrri, šrri, kri, kri, naj se Dolgčas končno boji!

ŽABA se približa drevesu z velikim čopičem in lončkom barve.

DOLGČAS: Ne, nee! Stran od mene s tem čopičem in z vso to barvo!

ŽABA: Zdaj te pa bom!

DOLGČAS: Ne, neee! Pusti me pri miru!

ŽABA zamahuje s čopičem in barvo po praznem prostoru. Pred ŽABO se pojavi bel list papirja in ŽABA začne nanj slikati oči, nos, usta, ušesa ...

DOLGČAS vse bolj kriči: Ne, nee, neee, samo tega ne!

ŽABA vse bolj napadalno zamahuje s čopičem in barvo: Ti si se prvi spravil nad nas! Na, na, na!

DOLGČAS dobiva vse bolj jasno podobo. Bolj ko postaja slika, tišji je.

DOLGČAS komaj slišno: Ne, ne, ne ... Saj obljubim, da vas nikoli več ne bom dolgočasil. Ne, ne, ne ...

ŽABA zadovoljno: Tako, opravljeno je. Dolgčasa ni več. Dolgčas je naslikan.

Glasba.

ČRIČEK, ČIŽEK, ČRV, ŽABA, ŠOJA, VRANA song 5:

***Z igro in plesom,
s čopičem, peresom
Dolgčas smo spodili,
v pisano ga sliko spremenili!***

ČRV: Kakšna lepa slika! Tudi jaz bi rad slikal.

ČIŽEK: Odlično, samo da ti ni več dolgčas.

ŽABA: Tu imaš barve in čopič.

ČRV začne slikati. Zraven si veselo požvižgava.

ČIŽEK: No, črv, ti je še kaj dolgčas?

ČRV: Ne, prav nič.

ČRIČEK: Črv, ali kaj pogrešaš Dolgčas?
ČRV: Niti najmanj.
ŽABA: Ti je še kaj dolgčas po Dolgčasu?
ČRV: Ah, kje neki! Sovražim Dolgčas! Zdaj bom slikal, vi pa mi medtem kaj zaigrajte in zapojte, da bo bolj veselo.
VRANA: Šoja, so zdaj pregnane tudi slabe misli?
ŠOJA: Šrre, šrre, skupaj z Dolgčasom so odšle.
VRANA: Kra, kra, no, vidiš, zdaj bo v našem gozdu res lahko bolj veselo.

Glasba.

ČRIČEK, ČIŽEK, ŽABA, ŠOJA, VRANA song 6:

***Življenje je pravo,
če Dolgčas pospravimo v omaro
ali ga spremenimo v sliko
in mu damo povsem novo obliko.***

***Življenja se radostimo,
ko Dolgčas z glasbo prepodimo
ali ga v lutko spremenimo.
Samo še v gledališču ga lahko igramo,
doma mu več prostora ne damo!***

***Življenje postane srečno,
če se Dolgčasa znebimo za večno.
Le še pravljice hočemo poslušati,
se radostno igrati,
knjige brati,
pesmi pisati,
slike slikati,
na bobne bobnati,
med plesom se vrteti
in glasno peti!***

ZASTOR